

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Modern hukuk tarihinin en temel yasal-anayasal haklardan biri olan toplantı, gösteri ve yürüyüş hakkının yürütme tarafından engellenmesi demokratik toplum vasfına ulaşmada ciddi sorunlar ortaya çıkarmaktadır. Bu hakkın engellenmesinin hemen hemen kaide haline gelmesinin nedenlerinin açığa çıkarılması ve çözüm yollarının bulunması amacıyla Anayasa'nın 98. TBMM İçtüzüğü'nün 104. ve 105. maddeleri uyarınca Meclis araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.

Cengiz Çiçek
İstanbul Milletvekili

GEREKÇE

Türkiye otoriter kökenlere sahip bir rejim inşa etmiş, 2015 yılında Çözüm Süreci'nin iktidar tarafından bitirilmesi ve 20 Temmuz 2016 tarihinde ilan edilen OHAL ile otoriterlik düzeyini artırmıştır. Tarih boyunca otoriter rejimlerin ilk hedefi, hak talep eden yurttaşların toplanma, örgütlenme ve demokratik siyaset hakkını engelleme olmuştur. Nitekim Türkiye'de özellikle 2015 yılıyla birlikte söz konusu haklar, yürütme erkinin ve onunla paralel hareket eden yargı odaklarının hedefi haline gelmiştir.

Dünya tarihinin en meşru eylemlerinden biri olan Cumartesi Anneleri'nin/İnsanları'nın 1995 yılından bugüne her hafta Galatasaray Meydanı'nda bir araya gelmesinden tutalım, işçilerin hakları için yaptıkları yürüyüşlere ve muhalif siyasi partilerin etkinliklerine kadar en geniş skalada toplantı, gösteri ve yürüyüş hakkı engellenmektedir.

Siyasi iktidar, hak talepli ve demokratik yaşamın vazgeçilmezi olan muhalif eylem ve etkinlikleri yasaklamakta ve bu hakkı kullanmak isteyenleri emrindeki medya aracılığıyla kriminalize etmeye çalışmaktadır. Kuşkusuz ki, bu bir politik yönelimdir ve iktidar hastalığına yakalanmış olmak anlamına gelir.

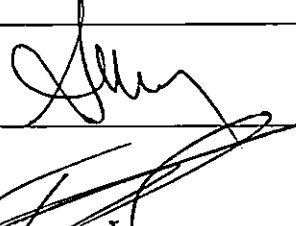
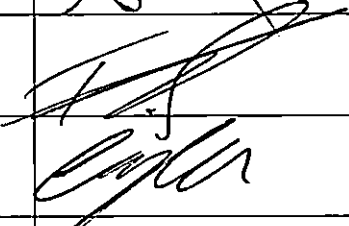
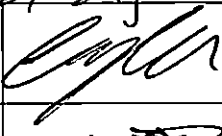
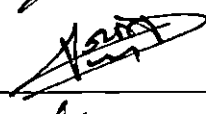
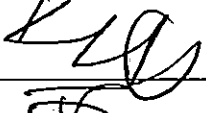
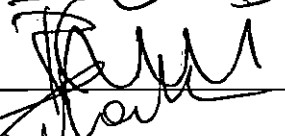
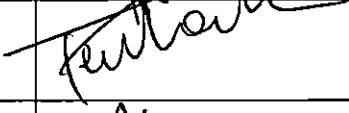
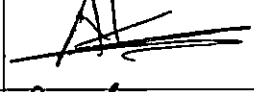
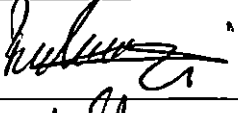
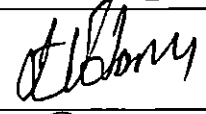
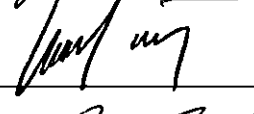
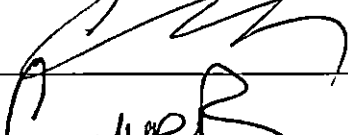
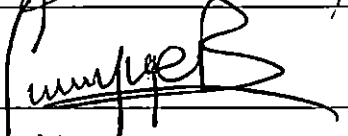
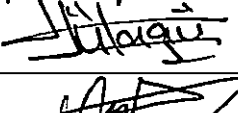
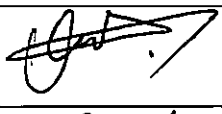
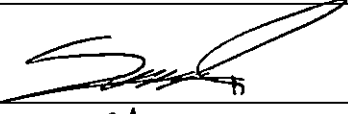
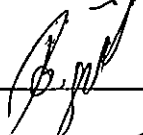
Demokrasiyi yaşama ve birlikte yönetmeye dair bir değer olarak görmek yerine çoğunluğun diktası olarak yorumlamayı tercih eden siyasi iktidar, kendisinden olmayan veya kendisini her şartta desteklemeyen tüm sesleri kısmak istemektedir. Bu yönüyle gerçek siyasetin sokaktan ve itirazdan geçtiğini kabullenmeyerek yasakçı bir anlayışa doğru meyletmekte ve her türlü hakkın kullanımını engellemektedir.

Türkiye'de siyasi iktidar bir yandan bu genel çerçeveyi hayata geçirmiş ve hukuk tanımazlık sınırlarını genişletmiştir. Öte yandan ise eylem-etkinlik hakkının kullanımı söz konusu değilken bile uzun süreli yasaklarla "olmayanı yasaklama" derecesine ulaşmıştır. Hakkın genel kullanımını engelleyen siyasi iktidar aynı mahallerde ise kendi yandaşlarının her türlü eylem-etkinliği yapmasına izin vermiş ve hatta desteklemiştir.

Bu genel manzaraya bakıldığında, söz konusu anayasal hakların engellenmesine gerekçe gösterilen "güvenlik" koskoca bir yalandır. Söz konusu gerekçe, keyfi şekilde ortaya atılmakta ve yasaklar siyasi iktidarın yönetme stratejisinin bir parçası olarak işlevsel hale getirilmektedir.

Bu kapsamda, modern hukuk tarihinin en temel yasal-anayasal haklardan biri olan toplantı, gösteri ve yürüyüş hakkının yürütme tarafından engellenmesi demokratik toplum vasfına ulaşmada ciddi sorunlar ortaya çıkarmaktadır. Bu hakkın engellenmesinin hemen

hemen kaide haline gelmesinin nedenlerinin açığa çıkarılması ve çözüm yollarının bulunması amacıyla Meclis araştırması açılması elzemdir.

1	ALI BOZAN	MERİN	
2	FERİT ŞENYAŞAR	ŞANLIURFA	
3	CEYLAN AKÇA CUPOLO	DİYARBAKIR	
4	VEZİR COŞKUN PARLAK	HAKKARİ	
5	KEZİBAN KONUKÇU KOK	İSTANBUL	
6	TUNCER BAKIRHAN	SİİRT	
7	PERİHAN KOCA	MERSİN	
8	AYTEN KORDU	TUNCELİ	
9	BERİTAN GÜNEŞ ALTIN	MARDİN	
10	ZEYNEP ODUNCU	BATMAN	
11	MEHMET ZEKİ İRMEZ	ŞIRNAK	
12	HEVAL BOZDAĞ	AĞRI	
13	OSMAN CENGİZ ÇANDAR	DİYARBAKIR	
14	SÜMEYYE BOZ	MUŞ	
15	ÖMER FARUK HÜLAKÜ	BİNGÖL	
16	ONUR DÜŞÜNMEZ	HAKKARİ	
17	GEORGE ASLAN	MARDİN	
18	SEMRA ÇAĞLAR GÖKALP	BİTLİS	
19	BURCUGÜL ÇUBUK	İZMİR	
20	CELAL FIRAT	İSTANBUL	